

Resume af fredagsprædiken af Hazrat Khalifatul-Masih V holdt 15-11-2019

Profetens^{sa} Sahaba^{ra} ved Badr

(Fandt sted i Masjid Mubarak, Islamabad England)

Huzoor^{aba} indledte sin fredagsprædiken med *tashahhud* og Al-Fatihah.

Herefter genopsummerede Huzoor^{aba} fra en tidligere fredagsprædiken sin beretning om den Hellige Profets^{sa} sahabi Hazrat 'Abdullah^{ra} bin 'Abdullah bin Ubay ibn Salul.

Hazrat 'Abdullah^{ra} bin 'Abdullah bin Ubay ibn Salul (Fortsat)

Hazrat 'Abdullah^{ra} var, som nævnt i en tidligere fredagsprædiken, søn af hyklernes leder 'Abdullah bin Ubay ibn Salul. Selvom hans søn Hazrat 'Abdullah^{ra} var en sand og oprigtig muslim, konspirerede hans far 'Abdullah bin Ubay ibn Salul gennem hele sit liv mod Profeten^{sa}. Hovedårsagen til ibn Saluls fjendskab var, at der før Profetens^{sa} ankomst til Medina var planer om at ibn Salul skulle være den øverste leder af Medina, men da Profeten^{sa} ankom til Medina, valgte folket i stedet for ham^{sa} som øverste leder af Medina. Et af de tidspunkter hvor han forsøgte at skade muslimerne var før Slaget ved Badr. Før dette slag blussede et skænderi mellem en *muhajir*¹ og *nasir*² op, og et slagsmål mellem nogle muhajireen og ansar var ved at starte, da nogle standsede dem, og situationen kom under kontrol. Men 'Abdullah bin Ubay forsøgte at udnytte denne hændelse til at skabe splid og dermed svække Profetens^{sa} og muslimernes position. Han stillede sig op og holdte en passioneret tale, hvori han sagde, at

¹ *Muhajir* er ental af *muhajireen*, som betyder 'emigranter'. Muhajireen var de muslimer der havde migreret til Medina (Forfatter).

² *Nasir* er ental af *ansar*, som betyder 'hjælper'. Ansar var de muslimer der på forhånd var bosatte i Medina, og hjalp muhajireen med at bosætte sig og etablere sig i Medina (Forfatter).

den mest ærværdige blandt folket ville udvise den mest uværdige blandt folket når de kom tilbage til Medina. Med dette mente han at den Hellige Profet^{sa}, Gud forbyde det, var den mest uværdige, og at han selv, Gud forbyde det, var den mest ærværdige. En ung dreng ved navn Zaid bin Arqam^{ra} hørte disse ord, og meddelte det til den Hellige Profet^{sa}. Profeten^{sa} kaldte 'Abdullah bin Ubay og hans støtter til sig, men de sværgede deres kraftigste eder at de ikke havde sagt det der var blevet meddelt til Profeten^{sa}, og derfor accepterede Profeten^{sa} deres sag og gav dermed afslag på Zaid bin Arqams^{ra} sag. Dette bedrøvede Zaid bin Arqam^{ra}, men senere blev hans version af hændelsen bekræftet gennem åbenbaringen af Koranens vers. Da nyheden om 'Abdullah bin Ubays forhånende tale om Profeten^{sa} spredte sig blandt muslimerne, bad Hazrat 'Abdullah^{ra} bin 'Abdullah bin Ubay Profeten^{sa} om tilladelse til at straffe sin far, og gav endda udtryk for, at han selv skulle dræbe sin far som straf for hans forbrydelse, hvis nogen skulle gøre det, for hvis en anden gjorde det, ville han risikere at hævne sig mod vedkommende. Profeten^{sa} gav ham ikke tilladelse, og opfordrede ham til at tilgive. Hazrat 'Abdullah^{ra} var så påvirket af sin fars respektløshed overfor Profeten^{sa}, at han blokerede sin fars vej ind til Medina da han kom tilbage fra Badr, og sagde til ham, at han kun ville lade ham træde ind i Medina, hvis han sagde at han selv var den mest uværdige person blandt folket og at Profeten^{sa} var den mest ærværdige person blandt folket. Hazrat 'Abdullah^{ra} formåede at tvinge sin far til at sige dette, og lod ham derefter træde ind i Medina.

Da 'Abdullah bin Ubay ibn Salul døde, bad Profeten^{sa} hans begravelsesbøn, dvs. *namaz-e-janaza*. Hazrat 'Umar^{ra} forsøgte at overtale Profeten^{sa} til ikke at lede begravelsesbøn for ibn Salul, siden han havde været åbenlys hykler og havde konspireret mod Profeten^{sa} gennem hele hans tid i Medina. Profeten^{sa} afslog Hazrat 'Umars^{ra} anmodning, og sagde at han, så længe Allah tillod det, ville bede om tilgivelse for ibn Salul selv 70 gange, hvis det var det der skulle til for at få

ham tilgivet. Men efter ibn Saluls begravelse blev de Koranvers åbenbaret hvori Allah den Ophøjede forbød Profeten^{sa} at bede om tilgivelse for afdøde hyklere som ibn Salul. Huzoor^{aba} sagde at Profeten^{sa} højst sandsynligt havde ledt ibn Saluls begravelsesbøn for at trøste hans søn Hazrat ‘Abdullah^{ra} bin ‘Abdullah bin Ubay ibn Salul, som var en meget oprigtig person der tjente Islam og Profeten^{sa} med stor iver.

Namaz-e-janaza

Efter sin fredagsprædiken ledte Huzoor^{aba} namaz-e-janaza for følgende personer.

1. Amatul-Hafiz Sahiba fra Kerala Indien. Hun var hustru til Maulana Muhammad Umar Sahib, som tjente Islams Ahmadiyya Menighed som imam. Hun var Moosia, og tjente sin tro og Ahmadiyya Menigheden med stor iver.
2. Chouhdry Muhammad Ibrahim Sahib, som var tidligere manager og udgiver af det månedlige magasin for Ansarullah Pakistan kaldet “Ansarullah”. Han tjente også menigheden i diverse andre roller. Han var Moosi.
3. Raja Mas‘ud Ahmad Sahib søn af Raja Muhammad Nawaz Sahib *marhoom*. Raja Mas‘ud Sahib gik også på et tidspunkt på samme college som Huzoor^{aba}, og havde et fag sammen med ham. Huzoor^{aba} fortalte, at han kunne huske, at Raja Sahib også på det tidspunkt, da de gik på college sammen, var en god mand med gode moralske kvaliteter. Han var Moosi.
4. Saliha Anwar Sahiba, som var hustru til Anwar ‘Ali Sahib fra Sindh Pakistan. Hun var en person af ophøjede moralske kvaliteter og var særligt

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

gavmild med hensyn til at give chanda. Hun tjente også Ahmadiyya Menigheden som Sadr Lajna for Larkana-distriktet i Pakistan i en længere periode.